

Sygn. akt XVI GC 2728/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Emil Ruciński

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 roku w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. R.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 19.680 zł

I. umarza postępowanie w sprawie w zakresie roszczenia odsetkowego od kwoty 19.680 zł od dnia 05 marca 2016 roku do dnia 13 kwietnia 2016 roku, z uwagi na jego cofnięcie;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda B. R. kwotę 19.680 (dziewiętnaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda B. R. kwotę 5.063 (pięć tysięcy sześćdziesiąt trzy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. kwotę (...),67 (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia cztery 67/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, w tym kwotę 486,67 (czterysta osiemdziesiąt sześć 67/100) złotych tytułem kosztów dojazdu świadków do Sądu oraz kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem pozostałej nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt XVI GC 2728/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 kwietnia 2016 r. B. R. wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w W. kwoty 19 680 zł wraz z odsetkami od dnia 05 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 01 grudnia 2015 r. powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanej usługi doradztwa w zakresie metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi oraz aktywizacji działań w pozyskiwaniu nowych odbiorców gazu. Zgodnie z umową stron powód miał otrzymywać wynagrodzenie w wysokości 19 680 zł brutto każdego miesiąca na podstawie wystawionej faktury Vat. Dochodzona pozwem kwota stanowi

wynagrodzenie za wykonanie umowy przez powoda w miesiącu lutym 2016 r., którego pozwany nie wypłacił (pozew k. 2-4).

Pismem z dnia 17 maja 2016 r. powód sprecyzował żądanie pozwu wskazując, iż żąda odsetek od należności głównej od dnia 14 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty (pismo z 17.05.2016 r. k. 39).

W dniu 19 maja 2016 referendarz sądowy w tut. Sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. XVI GNC 3335/16, w którym uwzględnił żądanie pozwu (nakaz zapłaty k. 40).

Pozwana Spółka (...) sp. z o.o. złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż umowa zawarta z powodem była ściśle związana z umową zawartą z Centrum (...). Działanie powoda było ściśle związane z koniecznością koordynacji i nadzoru właściwego zakończenia wskazanej umowy i wdrożenia w jej ramach produktów. Jak wskazała, powód był włączony do kierownictwa projektu obejmującego opracowanie metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi. Projekt jednakże nie został zrealizowany i zdaniem pozwanej to powód ponosi pełną odpowiedzialność za brak jego realizacji. Zarzuciła ponadto, że świadczenia realizowane przez powoda miały charakter czynności pozornych, nie miały żadnego wymiernego znaczenia dla pozwanej i nie stanowiły realizacji przedmiotu umowy. (sprzeciw k.47-51v).

W piśmie procesowym z dnia 05 września 2016 r. powód wyjaśnił, iż termin realizacji umowy między pozwanym a (...) w momencie zawierania umowy między stronami zbliżał się ku końcowi, a więc umowy te nie były zsynchronizowane. Do obowiązków powoda należało wykonywanie usług doradczych, nie był obciążony odpowiedzialnością za wdrożenie produktów opracowanych przez (...) i wykonaniem określonego zadania, gdyż zawarta przez niego umowa z pozwanym nie była umową o dzieło.

W dalszym toku postępowania strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 grudnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej (...) sp. z o.o.) zawarła umowę z B. R.. Na podstawie zawartej umowy B. R. jako Zleceniobiorca zobowiązał się do świadczenia usług doradztwa w zakresie zarządzania projektami polegającymi na opracowaniu metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi oraz aktywizacją procesów pozyskiwania nowych odbiorców gazu (§1 umowy). Wskazane zadania zleceniodawca zobowiązany był wykonywać ze szczególną starannością z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa, standardów i reguł wykonywania usług, a także zachowaniem zasad etyki zawodowej dbając o interes (...) sp. z o.o. Zleceniobiorca zobowiązał się do bezwłocznego informowania Zleceniodawcy o wszelkich zagrożeniach dla realizacji przedmiotu umowy dotyczących zarówno terminów jak i zakresu rzeczowego tego przedmiotu.

Strony ustaliły, że Zleceniobiorca będzie wykonywał raport z wykonywanych czynności do 2 dnia każdego miesiąca. (...) sp. z o.o. miała dokonywać akceptacji raportu w ciągu dwóch dni od dnia jego przekazania. Po upływie tego czasu należało uznać, że nastąpiła akceptacja raportu bez uwag (§2 pkt. 1, 2 i 8 umowy).

Za wykonywane usługi strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 16 000 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie było płatne na podstawie wystawianej przez B. R. faktury, która obejmowała wynagrodzenie za usługi świadczone w danym miesiącu rozliczeniowym z dołu, po zakończeniu miesiąca, za który jest należne. Podstawą wystawienia faktury był zaakceptowany raport z wykonanych czynności. Termin płatności wynagrodzenia wynosił 14 dni od dnia doręczenia Zleceniodawcy wystawionej faktury Vat. (§4 pkt 1-3 umowy).

Umowa została zawarta na okres 3 miesięcy od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia 29 lutego 2016 r. Uprawnienie do wypowiedzenia umowy przysługiwało każdej ze stron z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia (§5 umowy).

Wszelkie zmiany w umowie wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności (§12 umowy).

(**dowód:** umowa zlecenia z dnia 01.12.2015 r. k. 13).

W ramach wykonywanych czynności B. R. monitorował również wykonanie umowy zawartej w lipcu 2015 r. z Centrum (...) S.A. Uczestniczył w Komitetach Sterujących w których świadczył usługi doradcze. W styczniu 2016 r. informował na Komitecie, że istnieją opóźnienia w realizacji projektu wynikającego z powyższej umowy oraz o problemach w zakresie przekazywania informacji dla Centrum (...) S.A.

(**dowód:** zeznania świadków S. B. k. 198-191, zeznania świadka K. L. k. 274-275)

Za wykonane czynności w miesiącu lutym 2016 r. B. R. złożył raport składający się z harmonogramu, w którym były opisane konkretne czynności oraz datę i miejsce ich wykonania. Wszystkie czynności były faktycznie wykonywane. Czynności wskazane w harmonogramie były wykonywane przez B. R. w sposób należyty i rzetelny.

(dowód: raport z wykonanych czynności k. 16 zeznania świadków S. B. k. 198-19, zeznania świadka A. D. k. 185-188, zeznania świadka M. S. k. 258-160 zeznania świadka K. L. k. 274-275, zeznania świadka M. Ż. k. 260-261).

Na podstawie przedstawionego raportu B. R. wystawił dnia 29 lutego 2016 r. na rzecz (...) Sp. z o.o. fakturę nr (...) na kwotę 16 000 zł netto tj. 19 680 zł brutto. Termin zapłaty został określony na 14 dni od dnia doręczenia faktury

(**dowód:** faktura vat k. 14).

Pismem z dnia 22 lutego 2016 r. (...) sp. z o.o. złożyła B. R. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 01 grudnia 2015 r.

(**dowód:** wypowiedzenie umowy k. 27).

W dniu 29 marca 2016 r. B. R. skierował do J. W.- Członka zarządu (...) Sp. z o.o. pismo wzywające do zapłaty zaległego wynagrodzenia za usługi wykonane w lutym 2016 r. (wezwanie do zapłaty k. 20).

W odpowiedzi na powyższe pismo (...) Sp. z o.o. wskazała, iż nie uznaje zgłoszonych w nim roszczeń i wezwała do zwrotu dotychczas wypłaconego wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia z dnia 01 grudnia 2015 r. w łącznej kwocie 39 360 zł z uwagi na nieosiągnięcie zamierzonego celu świadczenia usług

(pismo z 29.04.2016 r. k. 93-94).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego roszczenie powódki należało uwzględnić w całości.

Roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu strona powodowa wywodziła z zawartej z pozwaną spółką umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. o świadczenie usług doradztwa w zakresie zarządzania projektami: opracowanie metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi oraz aktywizacji procesów pozyskiwania nowych odbiorców gazu.

Przedmiotową umowę należy zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przepis ten znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług polegających na dokonywaniu czynności, które nie są uregulowane innymi przepisami. Chodzi o umowy nienazwane, które charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Przyjmuje się, że zakresem zastosowania art. 750 k.c. są objęte również umowy zobowiązujące do dokonania kompleksu czynności prawnych i faktycznych, np. zarządzania przedsiębiorstwem, majątkiem czy nieruchomością

(tak: M. Nesterowicz, [w:] Winiarz, Komentarz 1989, t. II, s. 692; L. Ogiegło, Usługi, s. 157 i n.; tenże, [w:] Pietrzykowski, Komentarz 2011, art. 750, Nb 4).

Przedmiotem umowy zawartej przez powódkę i pozwaną spółkę było świadczenie usług doradztwa w zakresie zarządzania projektami: opracowanie metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi oraz aktywizacji procesów pozyskiwania nowych odbiorców gazu.

W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, iż tak ukształtowany przedmiot umowy stanowi świadczenie usług. W związku z tym do umowy tej należy stosować odpowiednio przepisy o zleceniu, zgodnie z dyspozycją art. 750 k.c. to jest art. 734k.c. 735 k.c. i 744 k.c.

Przedmiotem żądania pozwu w niniejszej sprawie była zapłata przez pozwanego wynagrodzenia za miesiąc luty 2016 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż umowy są podstawowym źródłem stosunków cywilnoprawnych. Zalicza się je do czynności prawnych dwustronnych, jako że uczestniczą w nich przynajmniej dwa podmioty, którym przysługuje status strony uprawnionej lub zobowiązanej. Podstawą każdej umowy jest konsensus, czyli zgodność oświadczeń woli stron. Bez zaistnienia konsensu (dyssens) nie można mówić o zawarciu umowy, bowiem jego brak oznacza brak zgody co do treści zawieranej umowy, a podkreślić należy, że właśnie przez zgodne oświadczenia woli wszystkich jej uczestników (stron) umowa dochodzi do skutku. Kodeks cywilny stoi na gruncie swobody formy czynności prawnych. Oznacza to, że - w świetle art. 60 k.c. - oświadczeniem woli jest wyrażenie woli przez każde zachowanie, które ujawnia tę wolę w sposób dostateczny. Zgodnie natomiast z treścią art. 353(1) k.c.: „Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego”. Aby umowa została zawarta, strony powinny złożyć oświadczenia woli o wspólnym sensie. Innymi słowy dojść musi do konsensu. Należy zgodzić się, że pojęcie konsensu obejmuje wszelkie możliwe sposoby ustalenia przez strony tych samych konsekwencji prawnych umowy. To strony przede wszystkim decydują o treści umowy.

I tak zgodnie z treścią zawartej umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. strony ustaliły, iż B. R. zobowiązany jest do świadczenia na rzecz zleceniobiorcy usług doradztwa w zakresie zarządzania projektami w postaci opracowania metodyki zarządzania projektami inwestycyjnymi oraz aktywizacji procesów pozyskiwania nowych odbiorców gazu

Strony postanowiły w § 4 tejże umowy, iż za wykonywane przez powoda usługi, należne będzie wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 16 000 zł powiększone o podatek Vat. Wynagrodzenie ryczałtowe ma charakter stały. Oznacza to, iż jego wysokość jest taka sama, bez względu na ilość wykonywanej pracy. Jeśli strony ustalają wynagrodzenie ryczałtowe, które miało być wypłacane na podstawie wystawionej faktury Vat, oznacza to, iż Zleceniodawca obowiązany jest każdego miesiąca wypłacać umówioną w umowie kwotę bez względu na to czy w danym miesiącu współpracownik wykonał w stosunku do pozostałych okresów mniej lub więcej pracy. Strony decydując się na wynagrodzenie ryczałtowe muszą liczyć się z jego bezwzględny i sztywny charakterem (tak SA w K., I ACa 1389/14).

Warunkiem wypłacenia powyższego wynagrodzenia powodowi było zaakceptowanie przez (...) sp. z o.o. raportu, który powód był zobowiązany przedstawiać każdego miesiąca. W treści raportu znajdować się miały wszystkie czynności, które wchodziły w skład wykonywanych przez niego usług na rzecz pozwanej spółki.

W tym miejscu należy wskazać, iż Kodeks cywilny stanowi ogólną zasadę, w myśl której ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Każdy fakt sporny powinien być udowodniony, jeżeli ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie, zaś z dyspozycją art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem, przede wszystkim strony powinny wskazać Sądowi środki dowodowe zmierzające do wykazania prawdziwości ich twierdzeń, a ocena przydatności wskazanego przez strony należy do Sądu. Również ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne

znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.p.c.) (vide wyrok SN z 17 grudnia 1996 r. (...) 45/96, OSNCP).

Powód dla wykazania zasadność swojego roszczenia przedłożył umowę zawartą między stronami oraz raport z wykonywanych czynności w miesiącu lutym 2016 r. Przedłożył również fakturę Vat nr (...) z 29 lutego 2016 r. z której wynikała wysokość umówionego wynagrodzenia.

Strona pozwana zarzuciła niewywiązanie się powoda z zawartej umowy. Zgodnie z twierdzeniami pozwanego umowa zawarta z powodem była ściśle związana z inną umową zawartą w lipcu 2015 r. między pozwaną spółką a Centrum (...) S.A. Przedmiotem tej umowy było opracowanie metodyki zarządzania portfelem projektów o charakterze inwestycji sieciowych oraz kubaturowych u pozwanej, w tym opracowanie procesu zarządzania inwestycjami oraz wsparcie w jej wdrożeniu oraz opracowywanie wymagań dla docelowego modelu technologicznego (systemu informatycznego) dla procesów zarządzania inwestycjami, zarządzania portfelem, programami i projektami. Zdaniem pozwanego odpowiedzialność za niezrealizowanie projektu wynikającego z tejże umowy ponosi powód. Zdaniem pozwanego skoro powód został włączony do kierownictwa projektu winien go w należyty sposób nadzorować. Pozwany zarzucił powodowi, iż nie informował nowego zarządu spółki o nieterminowej realizacji projektu wynikającego z umowy zawartej z Centrum (...) S.A.

Dla rozstrzygnięcia zasadności podnoszonych przez stronę zarzutów w pierwszej kolejności należy dokonać analizy zawartej między stronami umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. o świadczenie usług doradczych, gdyż to ten stosunek prawny leży u fundamentu roszczeń powoda.

Jak w skazano wyżej umowę z dnia 01 grudnia 2015 r. należało zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż umowę zlecenia i umowę o świadczenie usług określa się mianem umów starannego działania. Toteż nie sam wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku są elementem wyróżniającym (essentialianegotii) umowę zlecenia. Przedmiotem zlecenia jest najczęściej dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu, którego wystąpienie nie jest jednak pewne – ani obiektywnie, ani subiektywnie. Nie wpływa to jednak na prawo do wynagrodzenia przyjmującego zlecenie, które przysługuje mu gdy dołoży należytej staranności w wykonaniu powierzonego mu zlecenia, niezależnie od efektu tych zabiegów. Ryzyko gospodarcze wystąpienia rezultatu obciąża zatem dającego zlecenie. Dla wykazania odpowiedzialności powoda za niewykonanie lub nieprawidłowe wykonanie zobowiązania z tej umowy wynikającego należało wykazać, iż działanie powoda nie było staranne. Problem ten opisywany jest w doktrynie (M. K.: „Zobowiązania rezultatu i starannego działania (próba alternatywnego ujęcia) – Państwo i Prawo (...): „Między zobowiązaniami rezultatu i starannego działania nie ma różnic, jeżeli chodzi o zasadę odpowiedzialności dłużnika czy rozłożenie ciężaru dowodu. Różnica między wymienionymi sytuacjami tkwi w obciążającym wierzyciela dowodzie niewykonania zobowiązania. W wypadku umów rezultatu wierzyciel powinien wykazać, że przyrzeczony w umowie skutek nie został osiągnięty. W razie niewykonania zobowiązania starannego działania jego zadanie jest trudniejsze. Wykazanie, że rezultat określony w umowie nie został zrealizowany, oczywiście nie wystarcza do udowodnienia niewykonania zobowiązania. Wierzyciel musi wykazać, iż dłużnik nie podjął aktywności w celu osiągnięcia takiego rezultatu albo też, że podjęta aktywność była wadliwa. Przeprowadzenie takiego dowodu wymaga przede wszystkim wykazania, jakie konkretne czynności objęte były obowiązkiem dłużnika, a dopiero następnie, że czynności te nie zostały wykonane.”

Odnosząc się do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by zawarta między stronami umowa nie była realizowana. Podkreślenia wymaga, iż żaden punkt umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. nie stanowi- jak chciałby tego pozwany, że powód był w sposób szczególny obowiązany do czuwania nad realizacją umowy z lipca 2015 r. z Centrum (...) S.A., a tym bardziej biorąc pod uwagę charakter umowy, która nie stanowi umowy rezultatu a starannego działania- że obowiązany był do sprawienia, iż umowa ta zostanie zrealizowana według zamysłu nowego zarządu spółki.

Zgodnie z § 12 umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. strony ustaliły, że zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. Tymczasem brak jest chociażby aneksu do umowy, z treści którego wynikałoby zobowiązanie powoda do realizacji umowy z Centrum (...) S.A.

Tym samym, mając na względzie charakter łączącej strony umowy, należało zbadać, czy powód w okresie obowiązywania umowy z grudnia 2015 r. wykonywał należycie usługi do których zobowiązany zgodnie z ustaleniami stron, a tym samym czy zasadnym jest żądanie wypłaty wynagrodzenia za luty 2016 r.

Zgromadzony w sprawie obszerny materiał dowodowy w postaci zeznań świadków nie pozostawał wątpliwości, iż powód należycie wykonywał usługi doradcze do których zobowiązany był na podstawie zawartej w pozwanej spółką umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. Jak zeznał A. D. będący członkiem zarządu pozwanej spółki w dacie podpisywania z powodem umowy- przedmiotem umowy łączącej strony było doradztwo i pomoc w bieżącej działalności spółki, z których do zadań powód wywiązywał się rzetelnie a współpraca stron przebiegała poprawnie. Świadkowie w istocie wskazywali, iż powód został włączony do struktury projektowej biorąc udział w Komitecie Sterującym jednakże już od początku sygnalizował nieterminowość w realizacji tejże umowy zawartej z Centrum (...) S.A. Okoliczność sygnalizowania przez powoda nieprawidłowości w realizacji umowy wskazywana była z zeznaniami większości świadków. S. B. zeznał „(...)wiedzieliśmy o nieterminowości realizacji umowy. Powód o tym informował, informował również o tym, że nie został zachowany termin z grudnia. Informował o tym na Komitetach Sterujących(...)”. Również M. Ż. będący kierownikiem biura zarządzenia projektami zeznał „(...) zarówno ja jak i pan L. mieliśmy wątpliwości co do możliwości zakończenia projektu, pan B. je podzielał(...)”.

Mając na względzie zeznania świadków nie sposób przychylić się do zarzutu pozwanego, iż powód nie wywiązał się z realizacji § 2 umowy z 01 grudnia 2015 r. zgodnie z którym powód zobowiązany był do udzielenia pozwanemu wszelkich informacji dotyczących realizowanego przedmiotu umowy oraz do bezzwłocznego informowania o wszelkich zagrożeniach dla realizacji przedmiotu umowy, dotyczących zarówno terminów jak i zakresu rzeczowego przedmiotu umowy.

Niezasadne jest również twierdzenie strony pozwanej, iż powód za późno sygnalizował problemy w realizacji projektu ramach umowy z Centrum (...) S.A. W tym kontekście nie można również stracić z pola widzenia umiejscowienia w czasie dwóch umów. Otóż umowa z Centrum (...) S.A. została zawarta przez pozwaną spółkę w lipcu 2015 r. Tymczasem powód przystąpił do współpracy z pozwaną spółką w środkowej fazie jej realizacji. Jak zeznali świadkowie, powód już w styczniu 2016 r., a więc w drugim miesiącu współpracy z pozwaną sygnalizował opóźnienia w realizacji umowy z lipca 2015 r. z Centrum (...) S.A. Zdaniem sądu działania powoda w tym zakresie były wystraszające i wbrew twierdzeniom powoda sygnalizowanie opóźnień w realizacji umowy z Centrum (...) S.A. nastąpiło odpowiednim czasie. Powód sygnalizował problemy i dzielił się spostrzeżeniami dotyczącymi realizacji zawartych umów, jednak pamiętać należy, iż to zarząd podejmuje działania w imieniu spółki. Skoro zatem problemy z realizacją umowy z lipca 2015 r wstępowały już przed podpisaniem umowy z powodem, to niezrozumiałym jest obarczanie odpowiedzialnością za zaistniałe trudności powoda, który współpracę z pozwaną rozpoczął dopiero w grudniu 2015 r., a nadto zasygnalizował opóźnienia w realizacji umowy z Centrum (...) S.A. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż umowa z Centrum (...) S.A. została rozwiązana dopiero w maju 2016 r. Działania nowego zarządu pozwanej spółki pozostają w ocenie sądu niezrozumiałe w świetle podnoszonych zarzutów w stosunku do powoda. Z jednej bowiem strony zarząd zarzuca, iż powód za późno sygnalizował problemy w realizacji umowy z lipca 2015 r, z drugiej kończy współpracę z Centrum (...) S.A. dopiero w maju 2016 r.

Należy podkreślić, że obowiązkiem pozwanej, która kwestionowała wykonanie umowy przez zleceniobiorcę jest – jak wskazano powyżej - wykazanie, iż nie podjęła on aktywności w celu osiągnięcia rezultatu określonego w umowie albo też, że podjęta aktywność była wadliwa. Pozwana nie wykazała powyższych okoliczności przy pomocy dostępnych środków dowodowych. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, który Sąd Rejonowy w pełni podziela, wyrażonym w wyroku z dnia 22 listopada 2001 r. (sygn. akt I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44) samo twierdzenie strony

pozwaney nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.).

Powyższe rozważania są całkowicie wystarczające dla uznania, iż nie wykazano by powód wykonywał łączącą strony umowę w sposób nienależyty, a tym samym zasadne było domaganie się przez niego wynagrodzenia za świadczone usługi w lutym 2016 r.

Strona pozwana w ostatniej fazie procesu podnosiła, że powodem wypowiedzenia powodowi umowy oraz brak przyznania wynagrodzenia za luty 2016 r. było naruszenie przez powoda zakazu konkurencyjności. Zarzut pozwanego jednakże nie został poparty żadnymi dowodami i jako taki w ocenie sądu pozostaje gołosłowny.

Mając na względzie poczynioną argumentację Sąd ustalił, iż powód wywiązał się z wynikających z umowy z dnia 01 grudnia 2015 r. obowiązków.

W zakresie należności odsetkowych należy wskazać, iż powód początkowo żądał zasądzenia odsetek od kwoty głównej od dnia 05 marca 2016 r., a następnie na wezwanie referendarza sprecyzował żądanie odsetkowe wskazując początkową datę ich naliczania na dzień 14 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, cofając pierwotne żądanie odsetkowe.

Cofnięcie pozwu jest skuteczne i nie wymaga zgody pozwanego, albowiem zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia aż do wydania wyroku. Zgodnie zaś z treścią art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Z uwagi na cofnięcie pozwu w zakresie żądania odsetkowego od dnia 05 marca 2016 r. do dnia 13 kwietnia 2016 r. sąd umorzył postępowanie o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Analizując żądanie pozwu w zakresie odsetek należy zaznaczyć, iż kwestię tę reguluje art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tymi przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetek można domagać się za opóźnienie w zapłacie, a więc dopiero od następnego dnia po terminie wymagalności roszczenia.

Płatność wynikająca z faktury Vat nr (...) miała być dokonana w terminie 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury. W uwagi na fakt, iż powód przedstawił jedynie potwierdzenie nadania w dniu 29 marca 2016 r. do pozwanego powyższej faktury, należy przyjąć dodatkowy termin 7 dni w którym z pewnością przedmiotowa faktura została pozwanemu doręczona. Pozwany otrzymał zatem fakturę w dniu 05 kwietnia 2016 r. Od tej daty dopiero można liczyć 14 dniowy termin na spełnienie świadczenia. Termin do spełnienia świadczenia wynikającego z faktury upływał zatem pozwanemu w dniu 19 kwietnia 2016 r. Roszczenie stało się zatem wymagalne następnego dnia tj. 20 kwietnia 2016 r. i od tej daty należało liczyć odsetki.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie II i III sentencji wyroku.

Ponieważ pozwana przegrała sprawę w całości zastosowanie znajduje w zakresie kosztów procesu, art. 98 k.p.c., z którego wynika że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Na koszty celowej obrony składały się w przedmiotowym postępowaniu: opłata od pozwu w wysokości 246 zł, koszty zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 4 800,00 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sąd zasądził zatem na rzecz pozwanego od powoda kwotę 5 063 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, orzekając jak w pkt. IV sentencji wyroku.

W punkcie V sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda uiszczoną tymczasowo ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 1 224,67 zł, orzekając na podstawie art. 83 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594, j.t. ze zm.). Sąd w toku postępowania przyznał bowiem łącznie 1 224,67 zł tytułem kosztów dojazdu świadków do Sądu oraz nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu.

Mając na względzie powyższą argumentację orzeczono jak w sentencji wyroku.